

IZLOŽBE

Zagreb, godina XLVII

broj 14434

Ptice slobode

Studio Galerije »Forum« u Zagrebu nakon kraće stanke nastavlja izložbenu djelatnost podstrijevši crteže Dubravka Budića. Njegovi su radovi unutar ovog postava tako klasificirani da ih moramo podijeliti na crteže i slike, unatoč tome što su svi izvedeni u jednoj tehnici — u pastelu. Već na razini takve podjele ovo se autorstvo razotkriva najprije kroz gestualni redukcionizam (crteži) a zatim kroz zaokupljenost strukturom (slike).

Zapravo, gestualni redukcionizam ili bolje rečeno promišljena gesta je karakteristična za sve ovdje podastarte radove. A to nešto tipično slikarsko izbija u prvi plan u onim radovima gdje se doslovce slojevima materijala, bojom, gradila slika. I kao treće, moglo bi se postaviti pitanje zašto smo istaknuli gestualnost i strukturalnost Budićevih radova kad je očito ikonografska razina ono nešto novo što bitno određuje njihovu poetiku?

Zato što on pripada naraštaju koji je bio zankupljen izvjesnim minimalizmom, koja je bila okrenuta konceptualnim propitivanjima pa je vjerojatno stoga i današnja njegova ikonografija, ako ne baš podređena govoru materijala, ali onda je u svakom slu-

Slike i crteži Dubravka Budića u Zagrebu, studio Galerije »Forum«

Dubravko Budić: »Mladic-paun«, 1984, pastel/papir

čaju njemu ravnopravna. A to znači da alegorijski govor slike, ono literarizirano, narativno, ne izbija u prvi plan, već se kao sastavni dio jedinstvenog kultiviranog postupka stapa sa strukturom slike.

Budićevi se kadrovi doimlju kao neka vrsta igre-skrivalice jer će to narativno u njima biti u isto vrijeme prepoznato i izgubljeno. Uvučeni u zamku očitavanja same priče, u zamku traganja za usporedbama (s poetikom Toporova crteže, na primjer), ustvrditi ćemo da priče zapravo nema,

da nam usporedbe izmiču. One linije, obrisi čovjekolikih ptica koje su nas uvukle u igru prepoznavanja — odjednom — doslovce nastaju u strukturi slike. »Sada kad ih više nema i kad slikom luta linija u potrazi za oblikom, ptica je daleki asocijativni eho one slobode koja se i u kavezu osjeća dobro«, napisao je u predgovoru ove izložbe Želimir Košćević. A to poetizirano tumačenje najbolje objašnjava cjelokupan Budićev put.

LJILJANA DOMIĆ

U GALERIJU »FORUM«

BOŠKA

Grafike Dubravka Budića

NA SVOJOM 5. samostalnoj izložbi postavljenoj u galeriji »Forum«, zagrebački slikar mlade generacije Dubravko Budić izložio je 32 svoja djela — voštane paste, rezultate svojih imaginacija od 1984. godine do danas.

Slike nastale između 1984. i 1987. godine zanimljiva su nastojanja što se ne mogu tako često naći u našem suvremenom slikarstvu. Budić kao da želi na svojevrsan način sintetizirati crtež i sliku. Uz oštar crtež i strogu grafičku liniju on diskretno koloriranim voštanim pastelom pronalazi poseban lirski ugođaj. Njegove vizije poetskih naslova kao »Prizvuk stvarnosti«, »Sjećanja«, »Šakupljači davnina«, »Povratak stvarnosti« pružaju izrazito poetičan ugođaj.

I. T.